Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2024

Ἐξαμπρότατε!

Διά τήν ἐς ὑμᾶς γνωστήν καθ' ἡμᾶς κριτικωτέραν ἐποχήν τοῦ ἔθνους μου θεάρεστον ἐκτέλεσίν μου, ἐφρόνουν πάντοτε ὅτι ἀπέκτησα δικαίωμα ἐς τήν συμπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τά ὁποῖα βεβαίως σύνδεσίν εἶχε νά μοί δείξῃ συγκινήσεις, καί ἀνδρα, καθ' ἡμῶν οἰκογένειαν ἀδύνατον, μετέβην ὑπέρμαχος νά καθυποβάλλω ὅπου δεῖ ἐνταῦθα.

Τέταρτος ἤδη μήν συμπληρώνεται ἀφ' ἧς ἔπραξα τοῦτο· ἀλλά τίς ἤξευρε τό ἀποτέλεσμα; Εἰς τό διεξοδικόν αὐτό τοῦ χρόνου διάστημα οὐδεμίαν ἔλαβον εὐνοϊκήν νά λάβω ἀπάντησιν, μήτε ἀποφατικήν, μήτε καταφατικήν, καί ἐνδοιάζω χειρότερον περιφερόμενος, πρός καταρρίψιν τῆς στρατώσεως τῶν δικῶν μου, εἰς τάς ἄγγας τῶν Ἀθηνῶν σύνοικος.

Ὅτε, ἀναγνωρίσασα καθ' ὁ 1821 ἡ ὁμόδοξος Ρωσσία τό ἀξιόλογον τοῦ ἔργου μου, ἠδέλησε νά ἀμείψῃ τό μεγαλοπρεπῶς, θριάμβευε στέλε μόνον ἡμέραι ἐκφράσεσαι, διά νά γράψῃ ἡ ἀποφασίσῃ καί νά κοινοποιήσῃ πρός τοῦ ὑποφαινόμενον ἐς Ὀδησσόν· εἰς δέ τήν σχεδικῶς μέ τήν Ρωσσίαν ὁμικροτάτην Ἑλλάδα, θεμέλιος διαμονή ἐς τήν καθέδραν αὐτήν τῆς Κυβερνήσεως δεν ἀρκεῖ διά νά ληφθῇ μία ἀπάντησις;

Παρακαλῶ ὑμᾶς θερμῶς, Ἐξαμπρότατε, νά ὁλοκλήρεκε τό γήρας μου καί νά δώσετε πλέον εἰς πέρας ἐς τά βασανά μου. Εἶναι ἁμαρτία νά ὑποφέρω λοιπόν ἤδη μόνας σαντός ἐξῆς ἀλαιωρίας μακράν τῆς πατρίδος μου. Πᾶσα ἡ μία μου, ἡ θεωρεῖται, ἡ δεῦ δύναται νά θεωρηθῇ ὡς ζωή· εἶναι ἕν τῶν δύο τούτων ἤναι.

Ἐάν τό πρῶτον, ἄς παρακαλῶν ὑπέρ τοῦ δικαίου αὐτοῦ περαιτέρω ἀναβολῶν τά δεύτερα· ἐάν δέ τό δεύτερον, ἄς μοί γνωστοποιήσῃ τουλάχιστον ὅτι δεῦ ἔχω δίκαιον, διά νά λάβω θάρρος σήμερον τήν ἀπόφασιν καί νά κάμω τοῦ τρόπον νά ἀναχωρήσω ἐντεῦθεν, φέρωτήν γνῶσιν ἐκλυομένην ἐς τό βάθος τῆς καρδίας μου, διότι ἦτο πεπρωμένον νά παραγνωρισθῶν ὑπό τοῦ ἔθνους μου τά ἀναντίρρητα δικαιώματά μου.

Περιμένων ἀπό τήν φιλανθρωπίαν σας τήν σύνδομον διάγνωσιν τῆς τύχης μου ὑποσημαίνομαι μέ τήν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1845.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξαμπροτάτης

ταπεινότατος δοῦλος